

Ad § 75 f.

Uanset hvilken finansieringsform man vælger – de offentlige kasser eller det private arbejdsmarked – skal det producerende samfund under alle omstændigheder betale, således at der nationaløkonomisk ikke vil være nogen forskel. Da alle borgere efter ændringsforslaget skal have mulighed for efterløn, bør udgifterne hertil afholdes af statskassen.

Til nr. 3

Det er ren og skær pression, når det foreslås, at dagpengeperioden for medlemmer over 60 år skal være på 2½ år, når andre arbejdsløshedskassemedlemmer for tiden har en dagpengeperiode på 3½ år.

Til nr. 5

Som mindretallet har fremhævet gentagne gange, er arbejdsløshedskasserne historisk set snævert forbundet med fagbevægelsen. Derfor bør kun lønarbejdere kunne være medlemmer af kasserne. I konsekvens af denne holdning foreslår mindretallet, at de selvstændige erhvervsdrivende ikke bliver omfattet af efterlønsordningen, der i øvrigt i sin udformning på mange måder indeholder en favorisering af de selvstændige erhvervsdrivende.

Til nr. 6

Det er urimeligt at lægge hindringer for lønarbejdernes tilbagevenden til arbejdsmarkedet gennem restriktive bestemmelser om adgang til at modtage efterløn ved fornyet arbejdsløshed.

Til nr. 7

Regeringens lovforslag lægger snærende bånd på efterlønsmodtagernes fritidsaktiviteter og interesser, herunder politisk arbejde, frivilligt ungdomsarbejde og ældrearbejde samt foreningsarbejde i øvrigt. Aktiviteter af nævnte og anden art, som ikke kan henregnes under decideret lønarbejde, bør ikke medregnes i de 200 timer om året, som en efterlønsmodtager har ret til at arbejde i uden nedslag i efterlønnen. Det foreslås derfor, at den omtalte begrænsning alene skal

gælde for så vidt angår indtægtsgivende arbejde.

Til nr. 8 og 9

Det foreslås, at efterlønnen i hele perioden skal udbetales med et beløb svarende til størrelsen af arbejdsløshedsdagpengene.

Til nr. 12 og 14

Det foreslås, at efterlønsordningen fuldt ud skal betales af arbejdsgiverne.

Til nr. 13 og 15

Ændringsforslagene indebærer, at finansieringen af efterlønsordningen ændres, således at medlemmerne afholder $\frac{2}{3}$ og arbejdsgiverne $\frac{1}{3}$ af de forventede udgifter.

Mindretallet mener, at efterløn skal opfattes som en forsikringsordning. Derfor er det rimeligt, at i det mindste hovedparten af »præmien« betales af de personer, der senere kan få gavn af forsikringen.

Til nr. 16

Skønt den i lovforslaget foreslåede dato, 13. april 1978, har en rimelig hensigt, bør 1. maj foretrækkes, da et månedsskifte giver en lettere registrering.

Til nr. 17

Ændringsforslaget har til hensigt væsentligt at formindske antallet af personer i de restgrupper, der ikke vil falde ind under efterlønsordningen, således som den er foreslået af regeringen. Ingen har tidligere kunnet vide, at medlemskab af en arbejdsløshedskasse ville blive kriteriet for opnåelse af efterløn. Det er derfor naturligt at give et rimeligt varsel.

Til nr. 18

Efter reglen i forslaget § 75 d er tidspunktet for dagpengerettens ophør efter de almindelige regler i arbejdsløshedsloven af betydning for efterlønnens størrelse. Efterlønnen svarer således til dagpengene uanset disses størrelse, så længe medlemmet har ret til dagpenge; derefter kan efterlønnen i 2 år højst udgøre 80 pct. af maksimumssatsen og derefter højst 60 pct. af maksimumssatsen. I § 75